

getiteld, die, volgens Peerlkamp, de kroon spant van al zijne gedichten, en den 8 September van datzelfde jaar aanvaardde hij hier reeds het rectoraat met een inaugureele oratie, waarop spoedig zijne benoeming tot Professor volgde.

Nodell was om verschillende redenen niet gelukkig als hoofd onzer school, maar hij onderscheidde zich, behalve door de gave der poëzie, als een groot kenner der oudheid en als een scherp criticus. Niet alleen had hij eene diepe kennis van de klassieken der oudheid, maar hij had ook liefde voor de werken van Molière, Racine, Wieland en Blair. Plato en Frans Hemsterhuis, de Grieksche en de Nederlandsche wijsgeer, trokken hem evenzeer aan.

Leerlingen als d'Escury, Ph. W. van Heusde, A. des Amorie van der Hoeven, J. A. van Zuylen van Nyevelt, later Curator van de Hoogeschool te Franeker, J. F. van Oordt, Hoogleeraar te Groningen en te Leiden, en G. H. M. Delprat (schrijver van de Geschiedenis der Broederschap van G. Groote), welk Rector zou hem ze niet benijden?

De laatste twee jaren zijns levens schijnt Nodell, door welke redenen dan ook, zwak en ziekelijk te zijn geweest; de dood was hem een redder uit ellende, en met hem stierf, zoo niet de Illustre school, die in werkelijkheid sinds lang niet meer bestond, dan toch het geslacht der Professores Honorarii.

Één vraag wil ik nog trachten te beantwoorden, voordat ik de pen neerleg. Wat valt er uit het boven geschetste verleden voor het heden en de toekomst te winnen?

In onze gemeente bestaan thans, wanneer wij onze schoone Academie buiten rekening houden, vier inrichtingen, waar jongelieden van 12—18 jaar middelbaar of (voorbereidend) hooger onderwijs ontvangen. De gymna-